

JÉZUS CSODATEVÉSEI - FOLYTATÁS

*2017. november 12. – Sandersné dr. Kovács Erzsébet élőben elhangzott
tanításának szövege belső használatra*

A múlt héten kerestem az egyik testvérünk elérhetőségét, és egyszer csak látom, jön velem szemben az utcán! Mondom, ezt köszönöm neked, Úr Jézus, mert Te vagy a legjobb szervező, a legjobb, a legtokéletesebb időzítő, és csak Te tudod elrendezni így!

Ilyenkor add meg neki a dicsőséget, ami jár, és köszönd meg neki, mert ha elmész az ilyen apróbb csodák mellett és nem veszed észre ezeket, akkor nem fog annyi történni veled. De ha hálás vagy, akkor megsokasodnak az életed felett. Ámen!

A múlt heti tanítást ki hallgatta meg? Milyen csodálatos krisztusi ajándék van Krisztus Testében, itt a gyülekezetben! Csidei Katalin pásztor asszonynak egy gyönyörűen felépített, egybeszerkesztett tanítását hallhattuk. Az elejétől a végéig minden mondatát aranyba lehetett volna önteni. Tökéletes egyszerűséggel, érthetőséggel, kenetben, bátorításban hozta elő Jézus csodatevéseit. Hányan vagytok hálásak, hogy ilyen ajándékok vannak a Krisztus Testében?

Tegnap is hallottam egy kiváló pásztorunkat prédikálni ott, ahol tegnap jártunk, és már meg is hívtam őt, mert ezeket az ajándékokat hallanotok kell, ami jelen van a Krisztus Testében, és felnövekedett. Most nem mondom a nevét, meglepetés lesz. Sokan ki fogjátok találni annak alapján, hogy tegnap hol jártunk. Egy olyan prédikátort fogtok hallani, aki nem egyik napról a másikra nőtt ki magát, de mivel hűségesen szolgált húsz éven keresztül, ezért egy olyan mértékig kifejlődött benne az az ajándék, amit Isten neki adott, hogy le fog nyűgözni benneteket a szolgálata.

Mivel nem vagyunk egyforma edényei Istennek, hála Neki, minden edénye más és más. Olyan örömtők lesz benne, és hálát tudtok adni úgy, ahogy én tegnap, amikor őt hallottam. Mert öröm volt hallgatni. Nagyon jó, hogy megismerjük a Testben a sokszínűséget. Minden edénye más és más Istennek. Ezekbe ki tudja önteni a dicsőségét azzal az ízesítéssel, amit az illetőnek adott még külön ajándékba. Ezt élvezni, és ebben gyönyörködni felséges dolog! Meglepetés vár rátok majd január–február tájékán. Úgy próbálom időzíteni a vendégszolgálatokat, hogy ne legyenek túl gyakran, ne legyenek összezsúfolva, de a maga idejében egyet-egyet lepottyant nekünk Isten, és az nagyon jó lesz, mert jó, ha megismeritek egymást, és azt, hogy milyen kincsek vannak elrejtve itt nálunk a Krisztus Testében. Ugye, jó ezt megtudni és megismerni? Hálákat tudunk adni Istennek. Volt, akit hívtam, és nem fogadta el, mondta, hogy ő semmiképpen! Nagyon sajnálom, mert ugyanúgy gyönyörködnének benne, mint a többiekben, de ha valaki nem akarja közzétenni azt, ami nála van, megértjük azt is. Nincs semmi probléma vele, de még az Úr szólhat a szívekhez. Bátorítalak benneteket, és nagyon jó így.

Kérlek benneteket, hogy készítsük elő a szívünket! A múlt héten hallottak után az én szívem is megihletődött, hogy ami még kimaradt Jézus csodatevéseiből, abból vegyünk fel egy-egy

gyöngyszemet. Tehát most folytatni fogjuk Jézus Krisztus csodatevéseit, csodatételeit. Jairus történetével kezdjük, ahogy Katalin is tette a múlt héten.

Jairus lánya a halálán volt, és az apa Jézushoz ment segítségül, aki a zsinagógafők egyike volt. Olyan helyen volt, hogy igazából számolnia kellett azzal, hogy kivetik majd a zsinagógából, mert Jézushoz ment. Ennek ellenére is leborult Jézus lábaihoz, és ott segítséget kért. Jézus el is indult, hogy meggyógyítsa az ő lánykáját, mert Jairusnak az volt a hite, hogyha jössz és ráteszed a kezed, akkor nem hal meg. Útközben azonban feltartóztatásba kerültek, mert jött egy vérfolyásos asszony. Jairus történetébe beékelődik egy csodálatos – és nekem nagyon kedves – bizonyágtételes evangelizációs csoda, amit Jézus maga cselekszik, miközben indul Jairus házához.

Jön egy vérfolyásos asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásban szenvedett. Tizenkét év alatt, ha valaki súlyosan vérzik, el is vérezhet. Isten kegyelme őt megtartotta, Isten kegyelme szemmel tartotta, és őrizte őt erre a napra. Mert látta, hogy van benne hit, és nem adja fel. Egy napon Isten ereje meg tudja majd őt érinteni. Tizenkét év próbán keresztül kitartott a hitében. Amikor Jézus felől hallott, akkor felébredt a hite az összes nehézség ellenére.

Minden vagyonát az orvosokra költötte, és ennek ellenére nem javult, hanem egyre rosszabbá vált az állapota. Nem adta föl tizenkét év alatt, kirekesztve a társadalomból. Nem mehetett be a közösségbe, mert tisztátalannak számított. Ezt a történetet írja le nekünk a Márk evangélium 5. fejezete, amiben nagyon sok a tanulság. Folytassuk most ezt a témakort, és ha már Jairust megemlítjük, a vérfolyásos asszony sem maradhat ki belőle. Jézus csodatevései – ez lesz az egyik rész, amit ma szeretnék veletek átbeszélni ebben a sorozatban. Mert itt csoda történik, még hozzá oly módon, hogy Jézus maga csak utólag észleli, hogy megtörtént a csoda. Nem kért az asszony segítséget Jézustól, a hite elegendő volt arra, hogy amikor odament Jézushoz, akkor az erő megnyilvánuljon és kilépjen, és elvégezze a csodát. Ez lenyűgöző!

Ezek után nem mondhatjuk, hogy Istennek nem akarata, hogy gyógyítson minket, mert az erő, ami kiáradt Jézusból, egymaga elvégezte anélkül, hogy Ő maga tudott volna róla. Utána vette észre, hogy erő áradott ki belőle, miután ez megtörtént. Megállt a tömegben és kérdezte, hogy ki az, aki érintett engem? Valaki érintett engem, mert észrevevém, hogy erő származék ki belőlem. Jézus azon vette észre magát, hogy erő hagyta el a testét, mert Ő fel volt kenve az erő teljességével, de nem tudta, hogy ki az, aki ott megérintette. Ezért kérdezte a körülötte levő sokaságtól, akik ott tolongtak, szorongatták, hogy ki az, aki érintett engem? Képzeljétek el, a tanítványok értetlenkednek! Nem látja, hogy micsoda sokaság van körülötte, akik szorongatják, lökdösik, és Ő azt kérdezi, hogy ki érintette? Tömeg van körülötte.

Mondta Jézus: nem úgy, mert valaki hittel érintett meg engem! Ez a hittel való érintés hozta azt, hogy az erő meg tudott nyilvánulni. Valaki hittel érintette meg, és erre a hit-érintésre erő származott ki Jézusból. Jézus mondja, hogy én mindig azokat cselekszem, amit látok az Atyámtól, hogy Ő azokat cselekszi. Az Atya szeme látta ezt a vérfolyásos asszonyt, Jézus szeme nem látta, hogy ott van. Csak utólag fedte fel az asszony, hogy igen, én voltam az, aki a ruhája szegélyét érintettem.

Az asszony pedig azt érezte, hogy kigyógyult a bajából. Miközben a kenet megnyilvánul, azt te magad is megtapasztalod, mert érzed azt az érintést, és aki fel van kenve a kenettel, az is tapasztalja, hogy a kenet mozdul. Mindketten észrevették ezt a szellemi mozgulást. A vérfolyásos asszony is észrevette, mert abban a szent pillanatban kigyógyult bajából. Az a rossz erő elhagyta, ami okozta ezeket a tüneteket. Minden betegségnek valahol szellemi háttere van. Eltávozott tőle, az erő kiűzte a testéből. Elállt a vérzése, és észrevette, de észrevette maga Jézus is.

Lenyűgöző történet, ez az egyik kedvenc evangelizációs feljegyzésem Jézus csodái közül. Most elolvassuk az Írást erről, és megnézzük, hogy mi az, amit a Szent Szellem így hozzászól, hogy előzetesen felvázoltam ezt a történetet. Mindannyian ismeritek, akik régebb óta itt vagytok. Ha valaki újonnan csatlakozott be közénk, akkor pedig nagyon meg fogja szeretni ezt a történetet, mert ezek után senki nem mondhatja már többé nekünk, hogy Istennek nem akarata, hogy mindenkit meggyógyítson. Jézus tudta nélkül is, Jézus akarata nélkül is az erő kiáradt, és elvégezte. Ha hittel odamegyünk Jézushoz gyógyulást keresve és megérintjük, minden esetben elvégzi a gyönyörű gyógyító, felépítő munkát.

Javasolom azonban, hogy ne csak akkor keressétek Őt, ha valami baj van, vagy valamire szükség van. Itt fáj, ott fáj, ez meg az a baj. Sok ember csak akkor megy Jézushoz. Ő nem veszi ezt rossz néven tőlünk, de sokkal nagyobb öröme lenne Jézusnak abban a közösségben, ha akkor is keressük Őt, amikor minden a legnagyobb rendben van, ha akkor is odaszaladunk hozzá, kérünk egy ölelést, kérünk egy búrsonyos szeretet közlést az Ő szívről, hogy mennyire szeret minket. Vagy mi mondjuk el, hogy Uram, mennyire szeretlek Téged! A szeretetközösségben való lüktetést, közösséget vágyja minden pillanatban az Atya szíve. Nem csak akkor szaladunk oda hozzá, ha baj van. Nem a gyógyulást keressük, amikor Jézushoz megyünk, hanem magát Jézust keressük, aki a Gyógyító. Nagyon nagy különbség! Jézus a mindenünk, akiben ott van Isten teljessége, és így ott van a gyógyulás is, mint kegyelmi ajándék. Mondom nektek, ha nem jött még a gyógyulás, ha még nem manifestálódott, akkor ne gyógyulást keressetek! Ez olyan, mintha valamit szeretnénk kinyeréskedni Jézustól, aki ezt megszerezte. Nem, mi Jézust keressük! Az Ő teljességét keressük, az Ő lényét keressük, ahol ott van Isten teljessége, és a gyógyulásunk. Ha megvan ez a közösség, ez a rezonancia, akkor a gyógyulás nagyon könnyen jön. Semmi vissza nem tart, hogy felöltsd magadra. Az Ő közösségére törekedjél, a Jézus közösségére! Ezeket előrebocsátva nézzük most meg – olvassuk el együtt – a vérfolyásos asszony történetét, hogy ez se maradjon ki a csodatevésekből, a Jézus nevében! Jairust láttuk az előző versekben, aztán így szól a 25. verstől:

MÁRK 5,25–34.

25. És egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt,

26. És sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett,

Gazdag asszony volt, az összes vagyonát az orvosokra költötte. Akkor is így volt, most is így van. Minden vagyonát orvosra költötte, és semmit sem javult. Sőt, inkább még rosszabb lett az állapota.

27. Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját.

Ugyanis nem volt szabad közösségbe mennie, nem volt szabad bemenni az egészséges emberek közé, mert a törvény szerint tisztátalan volt. Kiáltania kellett volna már messziről, hogy tisztátalan vagyok, hogy senki a közelébe ne menjen, hogy ne kerüljön fertőzésbe. El kellett volna, hogy kerüljék. Ha megtalálják ebben a tömegben, akkor a törvény szerint megkövezhetnék volna. Az asszony nagyon sokat tett föl erre a lapra, az életét tette föl erre a lapra. Tudta, hogy ha odamegy a tömegbe, és Jézushoz elég közel megy, akkor megvan a gyógyulása. De ha valaki észreveszi, hogy a sokaságban hátulról Jézushoz nyomul, akkor kirángathatták volna a tömegből, és megkövezhetnék volna, tehát az élete forgott kockán.

Hogy a csodák létrejöjjenek, néha mindent fel kell tenni egy lapra. Félelmek nélkül. Nem számít, mit mondott a törvény, nem számít, hogy felismernek, nem számít, hogy esetleg valaki felismer, nem számít, ha megköveznek is! Én Jézushoz megyek elszántan! Ez az elszánt hit hozta meg a csodát az asszony életében. Nagyon nagy tanulság, amit fel kell írunk: mindent félre kell tennünk, amikor Jézushoz akarunk menni győzelemért! Hogy megérinthessük Őt hittal, minden mást félre kell tenni. Az ellenvéleményeket, a ki mit mondott, ki mit gondolt, a másikkal mi történt? Mondja az Írás, hogy elesnek melletted ezren, jobb kezed felől tízezen, és hozzád nem is közelít. Meghalt ez, és meghalt az is ugyanebben a betegségben – mondja majd neked az ellenség –, hogy képzeled, hogy te ebből meggyógyulsz? Akkor neked annyit kell mondani, hogy én semmi másra nem tekintek, csak a Jézusra! Jézusnál ez nekem meg van írva! Az én győzelmem ott meg van írva!

Ez az asszony így nyomult Jézushoz. Azt mondja az Írás, hogy Jézus felől hallott, a sokaságból hátulról kerülve nyomult, és elment egész Jézusig, nem adta föl a hitét! Hátulról kerülve. Nem mert Jézus szeme elé kerülni. Hátulról ment Jézushoz. Talán attól tartott, hogy Jézus azonnal meg fogja tudni, hogy vérfolyásos? Nem tudom, hogy miért így ment Jézushoz. Talán attól tartott, hogy Jézus fölismeri, és nem tudta, hogy Jézus maga a szeretet. Talán attól félt, hogy Jézus majd felfeddi őt, megdorgálja: törvénszegő, hogy mertél idejönni!

Hátulról ment Jézushoz, hogy senki ne lássa. Hátulról kerülve illeté annak ruháját. A ruhája szegélyét fogta meg. Jézus nem tette rá a kezét, nem mondta, hogy gyógyulj meg, nem mondott el egy imát. Jézus nem is tudta, hogy ott van ez az asszony a háta mögött ebben a pillanatban. Jézus tudta nélkül gyógyult meg.

Ezért szeretem nagyon ezt a történetet. Itt senki sem mondhatja, hogy Jézusnak az akarata, hogy gyógyulj meg, vagy nem akarata, hogy gyógyulj meg. Ilyen bemagyarázások nem állnak meg ebben a történetben, mert itt maga az erő végezte el, ahogy a hit által kiáradt. Az asszony ugyanis mondogatott magában valamit. Úgy írja a Biblia, hogy mert ezt mondja vala. De valójában ez az igeidő egy folytonos igeidő. Miközben ment, mondogatta, hajtogatta magában. Mondogatta, mondogatta, nem hagyta föl ezt a hitet, ez túlbuzgott benne. Folyton folyvást mondta. Nézzük meg, mit mondott:

28. Mert ezt mondja vala: Ha csak ruháit illethetem is, meggyógyulok.

A hit, ha nem mondd ki, halott. A hit cselekedetek nélkül holt. Ki kell mondani, aztán meg kell cselekedni! Az asszony kimondta a hitét. Kimondta, hogy ha odamegyek és megérintem, akkor az megvan nekem. Csak mondogatta, mondogatta, és ez azért volt jó, mert közben minden félelmét megtörte. Biztos, hogy jött a kísértés, hogy mi lesz, ha észrevesznek? Mi lesz, ha valaki felismer? Mi lesz, hogyha megkövezés lesz a vége? Feltette az egész életét, élet-halál helyzet volt, és közben mondogatta a hitét.

Mondom nektek, hogy vegyetek elő egy Rhemát, ha szorongatott helyzet van, vegyetek elő egy Igét, ami arról szól, amiben hisztek, és azt ne engedjétek el! Az szüntelen legyen ott a szemetek előtt! Éjjel-nappal legyen a szemed előtt, a szádban legyen, a szívedben legyen, megint a szádban, megint a szívedben! Forgasd, gondolkodj rajta éjjel-nappal, szüntelen! Mert az a te győzelmed!

Az asszony ezt tette. Forgatta magában, és kimondta. Tudom, hogyha oda eljutok, ott meggyógyulok! Ez volt a hite. Összesen mennyit hallhatott Jézusról? Nem járta ki a bibliaiskolát, nem volt alkalma emberekkel beszélni sokat, mert ugye ki volt közösítve. Azok, akik gyógyultak, azok közül is hány embertől hallhatott erről? Maximum egy vagy két ember. Talán egy leprás megszánta, aki már előtte meggyógyult, és elmondta neki, hogy figyelj, én leprás voltam, és ez a Jézus jött, és teljesen felépített! Talán innen ébredt a hite. De az biztos, hogy nem évekig plántálták bele a hitet, hogy Jézus a Gyógyító, és akkor te majd meggyógyulsz. Nem így ment. Egy vagy két bizonytságot hallhatott, és ez elég volt neki arra, hogy Jézushoz ilyen hittel menjen. Nekünk is ugyanígy kell tennünk! Ha nem engedünk a szívünkbe hitetlenséget, akkor az a hit ilyen győzelemre vezet minket. Ezt mondogatta: ha csak a ruháit illelhetem is, meggyógyulok, és vérének forrása azonnal – ezt mondd velem együtt –, abban a szempillantásban kiszáradt, és ez a gonosz betegség, ami tizenkét évig gyötörte, eltávozott tőle. Isten ereje abban a pillanatban elvégezte.

29. És vérének forrása azonnal kiszáradt, és megérzé testében, hogy kigyógyult bajából.

Egy szempillantásban megtisztította! Azonnal, nem volt többé kétség! Érezte magában, vérének forrása azonnal kiszáradt, és megérezte testében, hogy kigyógyult bajából. Képzeld el! A kenet ennyire élő és ható! Azonnal érzi az, akit így megérint. Az elvégeztetett. Behatol oda, az Ige élő, és ható, és az ízeknek, velőknek megoszlásáig elhatol. Elhatol oda, ahol szükség van rá, hogy ezt a munkát elvégezze. Abban a pillanatban tudja az illető, hogy meggyógyult. Abban a pillanatban! Ennyire valóságos ez a kenet!

Jézus a Szellem teljességével volt felkenve, mérték nélkül kapta a kenetet. Mi pedig egy mértékét hordozzuk a kenetnek, a mi földi szolgálatainkban is így van, ha imádkozunk a betegekért. Biztos, hogy történt már ilyen, hogy valakiért imádkoztál, és az illető érzékelte, hogy abban a pillanatban megvan, megtörtént. Feltámadnak a halottak, ilyen bizonytságot is hallottam. Azok is észreveszik, hogy visszajöttek valahonnan. Dicsőség Istennek! De a szervek, ahogy megélednek, ahogy elmúlik a fájdalom. Azonnali dolgok történnek. Vannak a csodák, ezek azonnal történnek, és vannak a gyógyulási folyamatok, amik beindulnak.

Mind a kettőt nagyon szeretjük. Egyiket se vetjük meg, mindkettőt Isten végzi, és Ő tudja, mikor melyiket hozza az Ő bölcsességében.

Itt egy ilyen csoda volt. Azonnal észrevette, hogy kiszáradt ebből a csúnya vérzéses, gyilkos betegségből. Tizenkét évig nem sikerült elpusztítani a betegséget. Az ellenségnek az volt a célja, hogy ő elvérezzen, hogy kivigye innen a színről ezt az asszonyt, de nem tudta megtenni, mert Isten kegyelme őrizte. Soha ne feledkezzetek el arról, amikor jönnek a kísértések, hogy Isten nem hagy a fölött minket megkísértetni, minthogy azt elszenvedhetnénk! Ahogy imádkozol hozzá, sokszor fogod hallani, hogy azt mondja, elég néked az én kegyelmem! Az én kegyelmem ott van e fölött. Ha még tünetekkel is harcolsz, az én kegyelmem ott van felette. Az elég neked arra, hogy a győzelmet meglásd, hogy kitartasz hitben. Ha nem is történik azonnal változás, soha ne add föl! Gondolj erre a tizenkét évre, hogy nem adta föl az asszony, és bár rosszabbul lett, akkor sem adta föl, és meglátta a csodát, a Jézus nevében. Látod, az asszony is észrevette a testében, és Jézus is észrevette, hogy történt valami.

30. Jézus pedig azonnal észrevevén magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és monda: Kicsoda illeté az én ruháimat?

Az előző pillanatokban miért nem áradt ki az isteni erő? Mert ugyan szorongatták, de nem hit vette körül. A hit az a szívócső, ami ki tudja Isten erejét így hozni a megnyilvánult valóságba. Át tudja hozni! Nem volt ott a hit, ami által az az erő áradt volna. Isten királyságában mindent a hit mozgat. Hit által vannak ezek. Jézus, amikor ezt észrevette, akkor megfordult a sokaságban. Képzeljétek el Jézust! Szinte látom, ahogy hátrafordul azzal a drága, szeretetteljes isteni tekintetével, ahogy az emberre tudott nézni, és rácsodálkozott. Jézus egy hitet keresett. Ki lehet az a hátam mögött, aki ilyen hittel áll, és aki így meg tudja mozgatni ezt az isteni erőt? Jézusnak egy csodálkozás volt a tekintetében. Ki lehet az itt mögöttem, aki ezt az erőt kivette a szellememből? Jézus azt kérdezi, hogy kicsoda illeté az én ruháimat? Az első pillanatban az asszony nagyon meg volt ijedve, mert tudta, ha felfedi magát, abból nagyon nagy baj lehet. Bár meggyógyult, de lehet, hogy ennek ellenére megkövezik. Nagyon nagy kockázat van abban, ha felfedi magát.

31. És mondának néki az Ő tanítványai: Látod, hogy a sokaság szorít össze téged, és azt kérdezed: Kicsoda illetett engem?

A tanítványok próbálják csendesíteni, hogy látod, hogy a sokaság szorít össze téged? Nem értették Jézus kérdését. Azt kérdezed, hogy kicsoda illet engem? Jézus ennek ellenére körülnézett, mert tudta, hogy a tanítványoknak fogalmuk sincs arról, hogy Ő mit érzékelt. Szellemi dolgokban nem volt semmi megértésük. Látta az értetlenséget, és körülnézett, hogy lássa, aki ezt cselekedte. Mert Jézus nem adta föl, azt akarta tudni, kicsoda az, aki engem így megérintett. Tudod, hogy ma is a hit az, ami felébreszti Jézus figyelmét? Ha odamész és hittel megérinted, azzal az Ő figyelmét felkeltetted.

32. És körülnézett, hogy lássa azt, aki ezt cselekedte.

Jézus nem adta föl. Kicsoda az, aki engem így megérintett? Kicsoda az, aki ilyen hittel kiáltott hozzám? Kicsoda az, aki ezzel a hittel ezt a csodát el tudta venni? Jézus a mai napon is így pásztázza ezt a hitet. Ki az, aki el tudta venni hittel ezt a csodát?

33. Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve megy vala oda, és elébe borult és elmondott néki mindent igazán.

Fel kellett vállalni a helyzetet. Nem volt ideje eltűnni a tömegből, és ti se tegyétek! Ha jön egy ilyen gyógyulás, ha Jézus valamit cselekedett, akkor igenis fel kell fedni azt! Azzal van megpecsételve a gyógyulásotok. Akkor nemcsak meggyógyultatok, hanem akkor teljes az életetek, egy pecsét került rá Jézusról, amikor azt elmondjátok. Amikor elmondjátok, akkor kerül rá a pecsét, hogy az megvan nektek. Ez történt az asszonnyal. Nem köntörfalazott, felvállalta, hogy ez volt, Uram, így volt! Amikor elmondta a történetét, akkor Jézus így válaszolt neki:

34. Ő pedig monda néki: Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és megszabadulva bajodtól, maradj egészséges.

Jézus azt mondta, hogy drága leányom, ezt a te hited végezte el. Jézus-soha nem magasztalta saját magát, pedig megtehetette volna. Hanem azt mondja, hogy az az erő, amivel az Atya engem felkent, az bizony ezt megcselekedte! Valóban az cselekedte meg. De Jézus soha nem fordította erre a hangsúlyt. Mert az Atyának adott minden dicsőséget, és próbálta bátorítani azt, aki hozzáért. Ez is nagyon fontos. Az asszonyt kell most bátorítani, mert az remegett, hogy most mi fog történni vele. Azt mondja Jézus neki, hogy leányom, a hited, ami ezt elvégezte. A hited megtartott téged. Eredj el békével, most már többé ne aggodalmaskodj e felől, békével menj el! Megszabadulva a bajodtól, maradj egészséges! Tanuld meg megőrizni azt!

Ebben a mondatában Jézusnak rengeteg kijelentés van. Miután meggyógyul, sok ember azt hiszi, most vége a megpróbáltatások sorának, és mindenki visszamegy a saját kis életét élni. Jézusról elfeledkezünk, a gyülekezetet félretoljuk, mert van helyette most már új erőnk, meg új munkahelyünk, és Isten dolgait háttérbe szorítjuk, és ez a „maradj egészséges” kívánsága Jézusnak nem tud előjönni az életünkben. A bajok ugyanúgy megkísértik őket, újra beleesnek, mert a hitüket nem fejlesztették föl, nem tanultak meg hálaadásokban lenni. Nem tanultak meg hitben járni. Nem tanulták meg, ha a tünetek jönnek, azt el kell parancsolni. A hit munkáit meg kell tanulni, és ahhoz vissza kell ide térni!

Jézus kívánsága az, hogy miután meggyógyulsz, maradj egészséges. Többé ne ess bele ugyanabba a bűnbe, ne essél bele ugyanabba a betegségbe, ne essél bele ugyanabba a kísértésbe, őrizd meg magad attól! Szentül őrizd meg magad e világtól! Ez Jézus kívánsága, és élj az Úrnak, miután visszaadta az életedet! Élj az Úrnak, keresd az Urat, hogy mit tehetsz, és hogyan szolgálhatod Őt! Ne fordulj vissza a világba, ne feledkezz el Róla, aki ezt a csodát tette veled! Maradj egészséges, megszabadulva a bajodból!

Aztán a 35. verstől megint a Jairus története folytatódik, de ezt a közbeékelt történetet nektek mindenképpen ma el akartam így mondani. Rég készülök rá, ennek most itt volt az ideje, tálcán hozta az Úr. Mert a múlt héten ez a beékelődött rész kimaradt, úgyhogy most megtettük. Más evangélium szerint is olvashatjátok, itt van a legrészletesebben leírva. Naponta fussátok végig, ha csodát vártok Jézustól! A vérfolyásos asszony hite bátorítani fog benneteket. Jézus könyörületessége, hogy utána felemeli ezt az asszonyt, nem kárhoztatja, nem a törvényt sorolja neki, hogy nem tudtad, hogy a törvény szerint ide nem lett volna szabad bejönnöd?

A farizeusok biztosan ezt mondták volna neki. Ők mindig csak kötekedtek. Miért szombatnapon gyógyított? Mindig azt keresték, ahol beleköthetnek. Jézus pedig azt mondta, hogy menj békével, megvan neked, amiért jöttél! A hited elvette. A hited ezt megcselekedte.

Ugyanígy a te hited is megcselekszi, hogyha éberem és felkészülten tartod. Ha minden pillanatban tudod, hogy ez a hit Istentől született. Az asszonynak nem is volt Istentől született hite, egyszerű emberi hite volt. Akkor még nem volt újjászületés. A mi hitünk pedig Istentől született, ugye? Ami Istentől született, legyőzte a világot, ez meg van írva. Te isteni hittel mehetsz oda, és veheted el a kegyelem királyi trónja elől, amire szükséged van. Mi sokkal nagyobb előnyben vagyunk, mint az a vérfolyásos asszony. Ha neki ilyen győzelmet adott Isten, akkor számunkra valóban nincs lehetetlen! Ámen! Ez bátorító történet!

Nem három gyógyulást fogok hozni, csak kettőt, mert szeretnék utána még egy rövid részt kitölteni egy másik igesorral, és bele szeretnék férni az időbe. A Lukács evangéliumban fogunk megnézni egy másik – számomra nagyon kedves – történetet, ahol csodatevést látunk. Nagyon tanulságos lesz, hihetetlenül jól hozza elő azt, hogy sok ember miért nem tud felépülni a betegségéből. Itt egy magyarázatot kapunk rá. Mert látjuk, vannak, akik küzdenek, és küzdenek, és úgy látják, hogy nem elég a hitük. A hitünk teljesen elegendő, Istentől van. Akadályoztatások vannak, hogy nem jön elő az a gyógyulás, és itt megtaláljuk az okát. Nagyon tanulságos a történet.

LUKÁCS 5,17. 19–26.

17. És lőn egy napon, hogy tanít vala: és ott ülének a farizeusok és a törvénynek tanítói, akik jöttek Galileának és Júdeának minden faluiból és Jeruzsálemből: és az Úrnak ereje volt Ővele, hogy gyógyítsa.

Ott ültek a farizeusok, és törvénynek tanítói. Ők a nagy szakértői az isteni törvénynek. Rögtön közli az első versben, hogy itt vannak ezek a nagyokosok, akik egész nap a törvényt olvassák, tanulják, tanítják, és tanulmányozzák. Jézus is ott van a házban, és az Úrnak ereje jelen van, hogy gyógyítsa.

Vagyis bénult volt, nem tudott mozdulni a saját erejéből. De ezek az úriemberek, akik a törvénynek az olvasói és tanulmányozói voltak egész nap, éjjel-nappal, azokban nem volt annyi emberség, hogy beengedjék ezt a nyoszolyán fekvőt, habár látták, hogy milyen állapotban van. Egyik sem mondta, hogy gyere, adok szabad utat, és menjél előre Jézushoz, nyilván azért jöttél! Pedig látták Jézus csodáit. Annyi emberség sem volt bennük, hogy ezt megtegyék. Látod, hogy egymagában az Ige tanulmányozása, ha nem a Szellem által kerül a szívünkbe, nem fog minket megfaragni, hogy jobbak legyünk? Ez volt a farizeusok helyzete. Az írástudók egész nap az Igét falták, kívülről tudták, idézték, tanították, és nem volt bennük annyi emberség, hogy azt a nyomorultat előbbre engedjék. Képzeld el! A szívük kőből volt még mindig, annak ellenére, hogy az Igének szakértői voltak. Ismersz-e ma ilyen embert, akinek a szíve kőkemény, és az Igét fel tudja neked sorolni a Mózes 1-től a Jelenések végéig, oda és vissza? Idézi, és mondja, és magyarázza, de nincs benne a Krisztus. Ez volt a farizeusok helyzete. De most nem ez a témánk, csak nagyon tanulságos.

19. De nem találván módot, hogy a sokaság miatt miképpen vigyék őt be, felhágának a háztetőre, és a cseréphéjazaton át bocsátották őt alá ágyastól Jézus elé a középre.

Nem találtak módot a sokaság miatt, hogy bevigyék. Dugig volt a ház. Feltalálták magukat. Ez megint egy kulcs a csodáknál, hogyha nem nyílik az az ajtó, amit te gondoltál, nem adod fel. Mindig ad az Úr egy olyan utat neked, amit nem is gondoltál. Nincs olyan, hogy az neked nem adódna meg, mert az úgy van megírva. Annak úgy kell lenni, és te nem adod fel. Ahhoz, hogy a csodák megtörténjenek, ahhoz ez az elszántság kell, mint ahogyan ez a négy cimborá elszánt volt. Azt mondták, ha nem jutunk be az ajtón, akkor majd bemegyünk a háztetőn! Ez történt itt. Képzeld el! Lebontják a cseréphéjazatot [burkolatot, tetőt]. Először is fölviszik ezt a drága nyoszolyán fekvőt, aki mozdulni sem tud. Fölhúzzák a háztetőre. Már az is egy rizikó, mert mi van, ha leejtik? Ez eszükbe sem jutott. Elszántak voltak. Az összes negatív dolgot kizárták. Nem lehetséges ilyen, mert nekünk ez elszánt célunk, hogy Jézus elé letesszük a középre. Fölhúzzák, föl a tetőre, utána lebontják a cseréphéjazatot és leengedik ezt a drága embert a Jézus elé, a középre.

A közép mindig ott van, ahol Jézus van. Ezt azért tudni kell. Ő az Alfa és az Omega, és mindenkiben a minden, és ahol Ő van, az van középben, minden tekintet Rá figyel. Minden tekintet Rá figyel, és Őt keresi. Ez történik itt. Nem találtak rá utat, hogy hogyan vigyék be, és ezért felhágtek a háztetőre, és a cseréphéjazaton át bocsátották alá ágyastól Jézus elé, a középre. Jézus, most aztán észre kell venned őt! Egy ilyen elszánás volt bennük. Itt van ez a drága ember, Jézus, hoztuk neked, hogy gyógyítsd meg! Egy ilyen elszánással voltak.

20. És látván azoknak hitét, monda: Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid.

Jézus megint mit tekint? Azt a hitet, amivel hozták. A saját háza volt ez Jézusnak. Egy másik evangélium szerint, ha olvassátok, akkor fogjátok látni, hogy ez az Ő saját háza volt, ahova bejöttek a farizeusok érdeklődni. Nem gondolkodott azon, hogy micsoda kárt okoztak, hogy lebontották a háztetőt. Nem számított Jézusnak. Az a hit, amit itt látott a cimborákban, az úgy felemelte az Ő szívét és az örömét, hogy semmi más nem számított Jézusnak, mint ez a hit, amit ott megtapasztalt. Jézus a hitet tekinti.

És látván azoknak hitét, monda: Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid. Gondolom, hogy erre a barátok hatalmas, kikerekedett szemekkel néztek Jézusra, hogy Jézus, nem látod, hogy miért hoztuk őt ide? Nem látod, hogy gutaütött, és mozdulni sem tud? Azért hoztuk ide, hogy meggyógyítsd. Miért kezdesz most prédikálni a bűneiről? Jézus, ez érthetetlen nekünk! Ez volt a cimborák szemében. Mi dolog itt most a bűnről beszélni, hogy megbocsáttattak neked a bűneid? Nem ezért hoztuk ide. Ez volt a szemükben, az értelmükben és a szívükben. Ez az ő részük volt. A négy jóbaráté. Másrészt ott voltak az írástudók.

21. Az írástudók pedig és a farizeusok elkezdtek tanakodni, mondván: Kicsoda ez, aki ily káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnt, hanemha egyedül az Isten?

Hogy merészeli azt mondani, hogy megbocsáttattak a bűnei? Hiszen csak egy van, aki megbocsáthatja a bűnt, az pedig maga az Isten, egyedül az Isten! Hogy meri mondani ez a názáreti, hogy ennek az embernek, akit ide letettek, a bűnei megbocsáttattak? Fel voltak háborodva a szívükben. Fel voltak háborodva!

22. Jézus pedig észrevévén az ő tanakodásukat, felelvén, monda nékik: Mit tanakodtok a ti szívetekben?

Jézus pontosan belelát a te szívedbe is, ezért soha ne próbáld meg Őt félrevezetni! Pontosan tudja, hogy mi van a te szívedben. Mondhatsz szép vallásos fordulatokat, elmondhatod a legszebb imádságot, de Jézus pontosan tudja, hogy mi van a szívedben. Láttá az ő szívüket is. Azt kérdezte: Mit tanakodtok a ti szívetekben?

23. Melyik könnyebb, azt mondani: Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy azt mondani: Kelj fel és járj?

Jézustól jön egy lecke, amin érdemes elgondolkodni. Egy kis tanítás. Melyiket könnyebb mondani? Azt, hogy megbocsáttattak néked a bűneid, vagy azt, hogy kelj fel, és járj? Döntsétek el! A farizeusok biztos arra gondoltak, hogy a bűnökről könnyebb beszélni, mert ha most azt mondom, megbocsáttattak a bűneid, azt senki nem látja, hogy az úgy van-e vagy sem. Hogy lehet azt meglátni, hogy a bűneink megbocsáttattak? Az olyan, mintha a levegőbe beszélnénk. A farizeusoknak. De ha azt mondjuk, hogy meggyógyítottak a betegséged, az kézenfekvő lesz, hogy most föl kell állnia és el kell mennie a saját lábán. Ha meggyógyult, akkor azt látjuk.

Az egyik a látható birodalomban van, a másik a láthatatlan birodalomban. Az egyikről nem tudjuk Isten Szelleme nélkül, hogy megtörtént-e, a másik kézenfekvő. Jézus megkérdezi, hogy mondjátok meg nekem, hogy melyiket könnyebb mondanom? Ebből azt üzeni neked, hogy meg kell látnod, hogy a bűneink eltörlése és a betegségeink meggyógyítása ugyanazon áldozat által került kifizetésre a Golgotán. Ugyanaz volt az ára a bűnök eltörlésének, és a betegségeink meggyógyításának. Mivel Jézus tudta, hogy azért jött a földre, hogy ezt elvégezze, ezért volt hatalmában a földön gyógyítani a betegeket. Ezért volt hatalmában kijelenteni, hogy a te bűneid megbocsáttattak.

A másik nagy tanulsága a történetnek, hogy Jézus pontosan tudta, hogy ez a gutaütött ember azért került ebbe az állapotba, mert valamiért kárhoztatja magát. Valamit elkövetett, és a bűneinek a kárhoztatása miatt nem tudott meggyógyulni abból a betegségből. Jött a betegség, és nem tudott meggyógyulni belőle. Jézus tudta, hogy amíg a bűnei alól nem menti föl a gutaütöttet, addig nem jön a gyógyulása. Ezért mondja, hogy figyelj csak, a te bűneid megbocsáttattak, nem vagy kárhoztatva többé! Szabad vagy attól, amit tettél. Teljesen mentsd fel magad! Ne kárhoztasd magad többé! Amíg ezt az ember a szívében meg nem érti, amíg fel nem oldozzák az elkövetett bűne alól, addig a gyógyulást nem tudta volna elvenni. Ezért mondja itt Jézus neki, hogy a te bűneid megbocsáttattak. Jézus pedig tovább folytatja a tanulságot.

24. Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket, monda a gutaütöttnek: Néked mondom, kelj fel, és fölvén nyoszolyádat, eredj haza!

Figyeled, hogy nem Isten Fiának nevezi itt magát? Pedig Isten Fia is volt. De a farizeusoknak nem kellett volna több, hogy azt mondja, hogy Ő Isten Fia. Teljesen vége lett volna a napjuknak! Megbotránkoztak volna végsőkig. Megszaggatták volna a ruhájukat. Jézus azt mondja, hogy az ember Fiának. Ugyanis az is volt. Isten Fiaként jött a földre, de ember testben jött a földre. Ember Fia is volt, és Isten Fia is volt egyben. Teljesen Isten, és teljesen ember. Bűn nélkül. Hatalma a bűn felett. Hatalma a betegség felett.

És azt mondja itt a farizeusoknak: Tudjátok meg, az ember Fiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket. Miért? Mert az Ő vére el fogja törölni a bűnöket. Az Ő vére lesz a váltság. A szent vérral jött a földre. Tudjátok meg, hogy van hatalma! Ne botránkozzatok meg, hogy azt mondom, hogy a bűneitek eltöröltettek! Tudjátok meg! És most bebizonyítom nektek, hogy amit mondtam, az megáll – ezt mondta itt Jézus. Bebizonyítom nektek, hogy amit mondtam, az megáll Isten hatalmában. Ennek az embernek a bűnei eltöröltettek. Most lássatok csodát! Ekkor odafordul a gutaütöthöz és az mondja: Néked mondom, kelj fel, és fölvevén a nyoszolyát – hadd lássanak ezek csodát –, eredj haza!

S felkel. Az ember felkel! Többé nincs kárhoztatva, mert tudja, hogy a bűnei már megbocsáttak, ez már nem tartja vissza a gyógyulástól, és arra a szóra, hogy Jézus mondja, most pedig kelj fel, cselekszik. Jézus hite az, ami a szívébe hatol, és az elég ahhoz, hogy kiemelje őt a betegágyból. A bénaságnak, a gutaütöttség minden tünetének egy szempillantásban véget vetett Isten ereje. Isten ereje így működik. Ha nem kárhoztatod magad, akkor egy pillanat alatt fel tudsz kelni minden betegségből. Úgyhogy nagyon fontos megtudnod, hogy bármit is tettél a múltban – a világ minden bűnéért áldozat volt Jézus vére, úgyhogy nincs kárhoztatás azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak. Isten így tekint rád. Ez az Ő kegyelme. Nem tudtad volna elnyerni. De bármilyen elítélendő dolgot is tettél a múltban, bármennyire röstelled utólag, ne kárhoztasd magad! Mentsd fel magad, mert Isten felmentett, akkor neked is meg kell tenni, ha gyógyulásban akarsz járni!

Sokunknak ezen dolgozni kell, mert tudjuk ugyan, hogy Isten megbocsátott, de magunknak nem tudunk megbocsátani. Hanem mint a beragadt lemezjátszótű abban a sávban, újra és újra hozza az ellenség, hogy mit tettünk, és nem tudjuk magunkat felmenteni, és küszködünk benne. Akkor felejtjük el a gyógyulásunkat! Akkor nem fog menni. Úgyhogy először ilyenkor azon kell dolgozni, hogy tudd, hogy te nem vagy kárhoztatva azért, ami tettél! Bár megcselekedted, de nem tulajdonítatik néked az – így írja a Róma levél. Jézusnak tudták be, Ő cselekedte. Isten így helyezte rá a bűnt. Így helyezte rá a betegséget. Így helyezte rá a kínokat. Így helyezte rá a fájdalmakat. Mindazt a bűnt, amit elkövetett az emberiség, Jézusra helyezte, Jézust büntette meg érte, és így te szabad vagy. Így jár neked a gyógyulás.

Ennek a történetnek a koronája az utolsó két vers. Ez is nagyon tanulságos volt, ami eddig elhangzott, de még efelett van valami.

25. És az rögtön felkelvén azok szemeláttára, fölvevé amin feküdt, és elméne haza, dicsóítván az Istent.

Azok szeme láttára, akik ott tanakodtak, hogy ki az, aki ezt meri mondani? Csak az Isten tudja megbocsátani a bűnöket. Nem tudták, hogy Isten áll előttük.

Nem tudták, fogalmuk sem volt róla. Pedig a törvényt fel-alá tudták. Mi ne járjunk így, hogy tudjuk az Igét, tudjuk az igeverseket, de Isten ismerete ilyen távol van tőlünk! Mi ne járjunk így! Nekünk Isten ismerete kell, hogy jöjjön az Igékből, és azt csak a Szent Szellem tudja hozni. Bizony ismerjük azt, aki megbocsátotta minden bűnünket, és meggyógyította minden betegségünket. Mi ismerjük Őt. Ő az Isten Báránya. Mi ismerjük Őt. Nem úgy vagyunk, mint a farizeusok.

És mikor látták ezt az ott jelenlévők, mindenkinek a szeme láttára fölvette, amin feküdt, a nyoszolyáját megfogta, és avval együtt hazament. Minden mozdulata tökéletes volt! Ebből a bénult állapotából így meggyógyult, ilyen helyreállítás egy szempillantásban! Mit tett a tömeg, akik ott voltak, és addig csak kötekedtek? Csodát láttak. Mi történt? Dicsőítették az Istent! Dicsőítván az Istent. Micsoda fordulás volt a szívekben! Elkezdtek dicsőíteni Istent.

26. És az álmélkodás elfogta mindnyájukat, és dicsőíték az Istent, és beteltek félelemmel, mondván: Bizony csodadolgokat láttunk ma!

Álmélkodtak, hogy történhetett ekkora csoda. Hogy történhetett? Mégis ki ez, aki itt előttünk áll, és ezeket mondja? Kicsit elgondolkodtak rajta, hogy mégis csak Isten Fiaként kell, hogy ott álljon előttük. Elfogta mindnyájukat ez az álmélkodás, és dicsőítették az Istent.

Ez a rész soha ne maradjon el, amikor csodát tesz veled Isten, vagy másokkal! Ugyanúgy örüljön a szíved, ha másokkal teszi Isten a csodát, pedig te már vársz rá egy ideje, de nem történt meg. Örülj a másik csodájának! Az fel fogja buzdítani a szívedben azt az elfogadó készséget, hogy akkor én leszek a következő, mert az Úr engem is ugyanúgy szeret! Nem fog rólam elfeledkezni. A mások csodájának tanulj meg örülni! Sőt, ha a másik evangélistánál hoz elő Isten dicsőséget, és ott cselekszi meg, akkor is örüljél! Ugyanaz az Isten cselekszi, aki benned lakozik. Örvendezzél, örvendezzél! Dicsőítsd az Istent! Ez el ne maradjon, ez jár neki! Ez jár Istennek. Ez egy nagyon fontos rész. Dicsőítették az Istent, és beteltek félelemmel. Ha csodákat lát a nép, az istenfélelmet hoz. Az apostolok idejében is féltek a népek az apostolok közelébe is jönni, olyan csodákat tett Isten. Egy istenfélelmet szül. Beteltek ezzel a félelemmel mondván: Bizony csodadolgokat láttunk ma!

Elismerték, többé nem kötekedtek. Elismerték ezt a csodatevő Istent. Ez a csodatevés velejárója. Ha csodákat lát a nép, el kell kezdenie dicsérni Istent! Ez nem maradhat el, neki kell adni minden dicsőséget! Neki kell adni minden dicsőséget, minden dicséretet, minden magasztalást! Ez jár Istennek. Ezzel ismerjük el, hogy Ő cselekedte. Nem vesszük magunknak azt a dicsőséget. Sokan itt elhibázzák. Elkezdik sorolni, hogy Isten hogyan használta őket, Isten mekkora csodákat tett! Azt kezdik gondolni, hogy ők már valakik. Jézus ezt soha nem tette. Ő mindig tudta, hogy azokat cselekszi, amiket lát az Atyától cselekedni. Tudta, hogy az Atya, aki Őbenne van, Ő cselekszi e dolgokat. Soha nem esett bele ebbe a hibába, pedig Ő megtehetne volna, mert egy volt az Atyával, és mégis minden dicsőséget az Atyának adott.

Mennyire tanulságos ez a történet, hogy Isten dicséretének benne kell lennie egy ilyen csodában! Sokszor elmegyünk Isten magasztalása mellett. Vagy elhisszük, hogy megtörtént, vagy el sem hisszük. Azt mondjuk, hogy á, csak összebeszéltek, vagy eljátszották valahogy!

Megpróbáljuk megmagyarázni Istennek ezeket a természetfeletti dolgait, és nem adjuk neki a dicsőséget, a dicsőítést. Pedig ez felemelné a lelkünket Isten trónja elé egy örömben, egy magasztalásban. Isten akarata, hogy ez a hálaadás bőséges legyen. Istennek az akarata, hogy a hálaadásunk bőséges legyen az Ő trónja előtt.

Még egy igehelyre elmegyek, nem nézzük meg az összes Igét, amit a tolmácsoknak adtam, mert az időnk nagyon elszaladt. Az Ésaías 57-ben van egy nagyon szívhez szóló rész. Halld meg ebben Isten szívét, hogy mennyire, de mennyire együtt érez a nyomorulttal, az árvával, a bajban levővel, a nyomorúságban lévővel, akiknek szüksége van Isten megnyilvánulásaira. Hallgasd meg Isten szívét!

ÉSAIÁS 57,15. 18–19.

15. Mert így szól a Magasságos és Felséges, aki örökké lakozik, és akinek neve Szent: Magasságban és szentségben lakom, de a megtört és alázatos szelleművel is, hogy megelevenítsem az alázatosok szellemét, és megelevenítsem a megtörtek szívét

Ő szent egyedül, és Ő tett minket szentté. Ezt is el kell ismerni, hogy az Ő szentsége van rajtunk, nem azért, mert magunktól annyira szentek lennénk. Az Ő szentsége van rajtunk. Ő egyedül szent. Ő maga szent. Magasságban és szentségben lakom – mondja. A legmagasztosabb helyen, a világmindenség trónján.

De a megtört és alázatos szelleművel is. Vizsgáld meg magad, hogy alázatos vagy-e! Ezt mindig tedd meg, és ne helyezd magad olyan magas lóra, ahonnan nagyot lehet esni! Ne kevélykedjetek oly kevély nyakkal! – mondja. Ez fontos része a gyógyulásnak. Az alázatos kap még több kegyelmet. A megtört és alázatos szellemű. Újra hangsúlyozza az Úr, hogy az alázatosért fogok kinyúlani, és felemelem.

És megelevenítsem a megtörtek szívét. Ha az élet darabokra törte a szívedet, az Úr ott lesz és megsegít, meggyógyítja a megtört szívűeket. Úgyhogy nem hagyja, hogy igazságtalanságok érjenek, és tönkremenjen az életed. És annak a nyomorúságában a porba szállj. Nem fogja hagyni. A megtört szívűeket jött meggyógyítani. Pontosan tudja, hogy min mentél keresztül, és nem feledkezik el rólad. Ő az igazságos, aki lát mindent, és tudja, min mentél keresztül, felsegít és meggyógyít. Ez az Ő szíve megint csak. Megelevenítsem a megtörtek szívét.

18. Útjait láttam, és meggyógyítom őt; vezetem őt, és vigasztalást nyújtok néki és gyászolóinak,

Ő az, aki mindent lát. Bízatsz az Ő kegyelmében. Bízatsz az Ő igazságosságában, csak szánd oda magad! Ne magad próbáld elvégezni! Ez Ő, aki szól neked, maga a Szentháromság minden tagja, az Atya, a Fiú, és a Szent Szellem. Meggyógyítom őt. Vezetem őt, és vigasztalást nyújtok néki. Megvigasztal. Nem fogja hagyni, hogy ott maradj a sárban, a porban segítség nélkül, eltaposva. Nem fogja hagyni, mert az Ő szíve nem ilyen. Ki fog hozni onnan, ha nem adod fel, és a bizodalmodat belé helyezed. Ha valaki az Úrban bíz, akkor nincs olyan gyászban az élete, ahol a világ van, mert a gyászból is kihoz minket. ad egy olyan vigasztalást a szívünkre, amit csak Ő tud elvégezni. Nincs hozzá hasonló.

Tudjuk, hogy a szeretteinkkel odaát találkozunk. Van egy ilyen élő reménységünk. Nem elvesztettük azokat, akik odaát vannak, hanem csak egy időre váltunk el, és majd találkozunk. Ez a reménység felvidít minket. Már nincs olyan gyász a szívünkön, mint amikor meghallottuk a hírt. Az Úr felemelte a szívünket. Gyönyörű dolog!

19. Megteremtem ajkaikon a hálának gyümölcsét. Békesség, békesség a messze és közel valóknak, így szól az Úr; én meggyógyítom őt!

Bármilyen helyen is vagy, bármilyen nehéz helyen vagy, bármilyen nyomorúságban vagy, ha az Úrra tekintesz, Ő dolgozik azon, hogy ebből a helyzetből hálaadás legyen a végére. Én megteremtem – ez az Úr szava. Megteremtem ajkaikon a hálának gyümölcsét. Addig munkálja az Úr, addig forgatja az ügyedet – a láthatatlan mezőkben végzi ezt, a szellemi birodalomban, angyalokat küld, helyzeteket változtat meg, szíveket fordít meg, amíg el nem végzi, hogy a te ajkaidon hálaadások legyenek. Ha még most nem is látod. Abban a pillanatban is megköszönheted, amíg nem látod, hogy Uram, köszönöm, hogy munkálsz az én helyzetemet, hogy munkálsz az én gyógyulásomat. Ebben a pillanatban is tudom, hogy végzed, bár még nem látom. Ez egy reménységet buzdít bennünk. Köszönöm, hogy megteremtetted az ajkaimon a hálának gyümölcsét. Én hálát adok neked előre, Uram.

Ó, azt nagyon szereti az Úr, amikor még nem látjuk, mert itt meg van írva, hogy te megteremtetted azt, tudom, hogy most is munkálsz. Ez reménységet gerjeszt bennünk. És a reménylett dolgaink valóságát a hit hozza meg. Ha elveszítjük a reménylett dolgainkat, amiben reménykedünk, akkor a hitnek nincs min munkálkodni. Igenis fontos, hogy felbuzdítsuk ezt a reménységet! A hálát megtermi az Úr az ajkamon, az nem marad el. Az bizonyossággal végződik. Ha most próba is van, de lesz gyümölcs. Fognak még szőlőket plántálni Samaria hegyein. Ha most el is pusztított az ellenség mindent, de fognak még ott szőlőket plántálni. A Biblia írja. Legyen reménységed, hogy az megvan, hogy az megvan nekem!

Békesség, békesség a messze és a közel valóknak, így szól az Úr; én meggyógyítom őt. Ő a Gyógyítód. Úgyhogy csak így lásd Őt! Szólítsd Őt: Uram, Te vagy a Gyógyító, Jahve Raffa. Nincs lehetetlen a számodra. És én tudom, hogy Te megtermetted az ajkaimon a hálának gyümölcsét, és ennek a dicséretnek, ennek a magasztalásnak a gyümölcsét. Isten akarata az, hogy a trónja előtt bőséges legyen a hálaadás. Ő azon munkálkodik, hogy el ne fogyjon fölé a dicséret – ahogy a zsoltáros mondja. Nem hagyja Isten, hogy a dicsérők serege kihaljon. Olyan dolgokat munkál, és olyan dolgokat tesz, hogy el ne fogyjon a dicséret.

Záró Ige a Zsoltárok 146-ból. Ez a mai nagyon rövidke tanítás egyszerű volt, és azt szolgálta, hogy a hitedet felélessze. Ha olyan helyzetben vagy, hogy azt mondanád, ez most már reménytelen – Istennél nincs reménytelen eset, és nincs lehetetlen! Mindig munkálja az Ő nagy szerelméből.

A 146. zsoltárra megyünk, és azt láthatjuk, hogy az Úr hogyan jelenti meg az Ő gyógyító akaratát, hogy abban neked örvendezésed és hálaadásod legyen.

ZSOLTÁROK 146,8–10.

8. Az Úr megnyitja a vakok szemeit, az Úr felegyenesíti a meggörnyedteket; szereti az Úr az igazakat.

Egyedül Ő tudja megtenni! Választhatsz: vakon küszködsz, görnyedt vagy, beteg vagy, ilyen bajod van, olyan bajod van. Sorolja. Szereti az Úr az igazakat. Szereti őket. Megigazított, és utána nagy szerelemmel továbbra is szeret téged. Bármit követsz is el utána, akkor is igaz vagy.

9. Megoltalmazza az Úr a jövevényeket; árvát és özvegyet megtart, és a gonoszok útját elfordítja.

Igenis van reménysége a mai világban az árvának és az özvegynek, mert az Úr nem feledkezik el róluk, és jön a segítség. A gonoszok útját elfordítja. Nem tudnak ártani a gonoszok az igaznak, ha hiszed, hogy ez így van, az Úr szólta ezt.

10. Uralkodni fog az Úr (Jehova) örökké, a te Istened (Elohim), oh Sion, nemzedékről nemzedékre! Dicsérjétek az Urat (Jah)!

Igenis uralkodik a Sionon, te pedig dicsérd Őt! – mondja. Ez az Ő akarata. Ezt mind elvégzem. – mondja. Csak dicsérd az Urat! El ne maradjon az Úr dicsérete! Ki ne lopja az ördög a szádból az Úr dicséretét! Dicsérd az Urat! A 147. zsoltár folytatja:

Zsoltárok 147,1–3.

1. Dicsérjétek az Urat! Mert jó dicséretet énekelni a mi Istenünknek; mert Őt dicsérni gyönyörűséges és illendő dolog!

A zsoltáros tudta, bármilyen bajban is volt, ha elkezdte dicsérni az Urat, akkor jött a dicséret olaja, jött az öröm olaja, jöttek a megoldások. Jött az öröm a szívére. Ha minden látható ellenére dicsérem az Urat, akkor örvendezésekben vagyok, mert dicsérem Őt. És jön a megoldás, és nem látom a gonoszt többé. Meg van írva, hogy elfordítja a gonoszt. Jó dolog dicséretet énekelni az Istenünknek, mert Őt dicsérni gyönyörűséges és illendő dolog! Látod? Nem csak gyönyörűséget szül a szíveden, hanem így illendő. Az Úrnak jár a dicséret. Akármilyen nehéz, mély helyen vagy, dicsérd Őt!

2. Az Úr építi Jeruzsálemet, összegyűjti Izraelnek elűzötteit;

3. Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.

Látod, hogy a gyógyulás és a gyógyítás megjelenik mindenhol az Úr dicséreteiben? Megjelenik mindenhol! Soha ne add fel a reménységedet! Olyan nehéz helyen, ahol a vérfolyásos asszony volt tizenkét évig kirekesztve a társadalomból, nem mehetett be a szeretteihez, nem mehetett a barátaihoz, kivette volt, és egy szempillantásban megtörtént a csodája. Előző nap még nem gondolta volna, és egyszer csak leesett az égből a csoda, mert hitben volt. Ámen.

Ezt a hitet vedd ma el, és ébreszd fel a szíveden! Kezdjünk az Úrnak dicséreteket és magasztalásokat énekelni! Oda fogunk járulni az Ő királyi trónja elé ma bizodalommal. Oda fogunk járulni az Ő kegyelmének királyi széke elé, olyan bizodalomokkal, ahogyan Ő adja nekünk. Ő adja ezt a reménységet, mert Ő látja a megoldott helyzeteket. Úgyhogy soha nem adjuk fel, és dicsérjük, magasztaljuk Őt! Uralkodunk az életben az egy Jézus Krisztus által. Ámen. Halleluja! A hitünk hűségével gyönyörködünk ma az Úrban.

**A barna színnel jelzett igeversék más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.